

ПРЕС КЛИПИНГ

15. април 2019.

НАСЛОВИ

РАДНА НЕДЕЉА 42,8 САТИ Српски радници међу највреднијима у Европи(стр.3)

РАДНА НЕДЕЉА 42,8 САТИ Српски радници међу највреднијима у Европи

По бази Еуростата, израђеној на основу анкете о радној снази, Србија је, са 42,8 радна сата недељно у последњем тромесечју прошле године, на самом врху европске листе, а испред ње су Турска са 45,1 и Црна Гора са 44,1.

Мушкарци у Србији су, по истом извору, лане радили 43,8 сата недељно, а жене 41,7 сат.

Више од мушкараца у Србији радили су Турци – 47,2 сата недељно, затим Црногорци – 45,1 и Грци – 44. У исто време, пуно радно време дуже од жена у Србије имале су даме у Турској – 45,7 сати и Црној Гори – 43,7.

У скраћеном радном времену на крају прошле године највише су радили радници у Црној Гори – 27,9 сати, затим у Србији – 24,8 па у Румунији 24,2. У скраћеном радном времену жене у Србији и Црној Гори биле су заједно на врху листе с по 24,6 сата.

Неки европски синдикати заговарају увођење четири радна данаседмично

По Закону о раду, пуно радно време у Србији је 40 сати недељно. На основу тог прописаног пуног радног времена израчунава се и минимална зарада, па је тако предвиђено да током године има од 160 радних сати месечно до 184, у зависности од тога колико месец у којем се ради обрачун има радних дана. Вредност радног сата у Србији од почетка ове године износи 155,3 динара, а нето минималац креће се од 24.848 динара до 28.575,20, опет у зависности од тога колико је било радних сати, односно радних дана. При израчунавању нето минималне зараде, бруто износ се умањује за неопорезиви износ зарада, који је од 1. фебруара ове године 15.300 динара.

У многим европским држава увелико се расправља о увођењу шесточасовног дневног радног времена да би се повећала продуктивност, мотивисаност радника и исцрпљеност на послу била мања. Неки европски синдикати заговарају увођење четири радна дана седмично, а има и оних који показују рачуницу да је мало држава које поштују 40 радних сати седмично, већ радници раде знатно дуже, а често за то продужено радно време нису плаћени адекватно или чак уопште. Наводи се пример да у премашивању 40 радних сати недељно предњачи САД, где 49 одсто радника ради прековремено.

Само пусти сан

По оцени научне сараднице у Институту друштвених наука у Београду Наде Новаковић, идеја о скраћењу радног дана у Србији је нереална и „више је популистичка него теоријски и емпиријски утемељена”. Краћи радни дан значи, истиче, и мању зараду, и то одмах послодавцу доноси корист. Краћи радни дан не обавезује послодавца да упусти нове раднике. Ни у Шведској се то није исплатило па се од тога одустало, напомиње она.

– Реална је ситуација да се радници максимално и на различите начине експлоатишу неплаћањем прековременог рада, ноћног, сменског и на празник – оценила је Нада Новаковић.

– Сматрам да је идеја о краћем радном времену у садашњим условима у Србији, у којој се радници нередовно плаћају за радни дан који често траје и десет часова, посебно код приватника, само пусти сан.

О могућности скраћења дневног и седмичног радног времена разговара се и у Србији, али постоји општа сагласност да је о томе „још рано говорити”. Тако по оцени председника Уније послодаваца Србије Милоша Ненезића Србија још није на том степену развоја да би се могло размишљати о томе да радници имају шесточасовно радно време. Истиче да за тако нешто треба много ствари да се „поклопи”, додајући да се у овом тренутку и развијеније земље света, које могу да размишљају о том моделу, нису за њега дефинитивно определиле.

У Министарству за рад, запошљавање, социјалну и борачку политику, које је надлежно за измене и допуне Закона о раду који прописује радне сате, оцењују да би законско скраћивање радног времена имало велики утицај на привреду, ванпривредне делатности, посебно на јавни сектор и сектор услуга, а нарочито са становништа обезбеђивања континуитета пружања услуга и одржавања производње тамо где је то неопходно, а утицало би и на запослене и њихов животни стандард. Уз то, напомињу, пошто је висина зарада условљена бројем часова проведеним на раду, треба имати у виду да би се смањењем часова рада запосленима смањила зарада, што би се неповољно одразило на њихов животни стандард. Осим тога, смањење часова рада на дневном и недељном нивоу може послодавцима повећати трошкове пословања, између осталог због потребе повећања броја запослених.

Љ. Малешевић